

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

31 MAART 1949.

WETSONTWERP

op het keuren van vlees en op de vleeshandel.

VERSLAG

NAMENS DE BIJZONDERE COMMISSIE ⁽¹⁾,
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER VAN DEN EYNDE.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De huidige reglementering betreffende het onderzoek van geslacht vlees en van vleeswaren wordt getroffen in uitvoering van de wet op het vervalsen der eetwaren.

Deze wet van 4 Augustus 1890, moet herzien en aangevuld worden, want bij ervaring is gebleken, dat deze wettekst ontoereikend en onvolledig is; de verdediging van de openbare gezondheid en de exportpolitiek stellen zware eisen.

Hoe werd de vleeshandel ingericht ?

Vooroorlogs regiem. — Het slachtvee wordt bewerkt in de openbare slachthuizen of in private slachterijen uitgebaat door een grossier-vleeshouwer (slager) of door een beenhouwer die slacht voor eigen verkoop.

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie : de heer Lefebvre, R., voorzitter; de heren Baccus, Bonenfant, Bracops, Chalmel, Clerckx, Deltrenre, De Pauw, Deschepper, Dexters, Diendoné, Discry, Gilson, Héger, Lambotte, Meunier (Marcel), Muyldermans, Reul, Scheere, Steps, Van den Eynde, Van Royen, Wostyn.

Zie :

392 (1947-1948) : Wetsontwerp.
235 : Amendementen.

31 MARS 1949.

PROJET DE LOI

relatif à l'expertise et au commerce des viandes.

RAPPORT

FAIT, AU NOM DE LA
COMMISSION SPECIALE ⁽¹⁾,
PAR M. VAN DEN EYNDE.

MESDAMES, MESSIEURS,

La réglementation actuelle concernant l'expertise des viandes de boucherie est établie en exécution de la loi relative à la falsification des denrées alimentaires.

Il faut revoir et compléter cette loi du 4 août 1890, car l'expérience a fait apparaître l'insuffisance et les déficiences de ce texte de loi; la protection de la santé publique et la politique des exportations ont de lourdes exigences.

Comment a été organisé le commerce des viandes ?

Régime d'avant-guerre. — Le bétail est abattu dans les abattoirs publics ou dans des tueries privées exploitées par un boucher en gros (chevillard) ou par un boucher qui abat pour vendre lui-même.

⁽¹⁾ Composition de la Commission : M. Lefebvre, R., président; MM. Baccus, Bonenfant, Bracops, Chalmel, Clerckx, Deltrenre, De Pauw, Deschepper, Dexters, Diendoné, Discry, Gilson, Héger, Lambotte, Meunier (Marcel), Muyldermans, Reul, Scheere, Steps, Van den Eynde, Van Royen, Wostyn.

Voir :

392 (1947-1948) : Projet de loi.
235 : Amendements.

De dieren, aldus afgeslacht, werden onderzocht ter plaatse door de aangenomen veeartsen, hiervoor aangesteld, die verantwoordelijk waren voor de hoedanigheid van het vlees toegelaten voor de bevoorrading alsook voor het aanbrengen van de overdrachtstaxe.

De dieren afgeslacht door privaatspersonen voor eigen gebruik alsook voor de bevoorrading van zekere gemeenschappen (gestichten, hospitalen, godshuizen...) waren niet onderworpen aan de vleeskeuring.

Onder de bezetting werden de private slachterijen gesloten. Alleen de slachthuizen bleven behouden.

Na de bevrijding. — Benevens het openbaar slachthuis, werden ook private slachthuizen en private slachterijen voorlopig aangenomen.

Het blijkt ongewenst terug te keren naar de vooroorlogse toestand, bijzonder om hygiënische redenen.

Maar het monopolie verlenen aan de openbare slachthuizen door uitschakeling van de private slachthuizen ware evenmin een gelukkige regeling, en zelfs niet uitvoerbaar want we beschikken geenszins over de nodige en goed ingerichte slachthuizen, en het vervoer der dieren en van het vlees veroorzaakt zware onkosten. Het principe van de *erkenning van private slachthuizen*, mits naleving van noodzakelijke voorschriften, werd door de Bijzondere Commissie aanvaard op grondslag van volgende beweegredenen :

A. — Hygiënische beschouwingen.

De openbare slachthuizen beantwoorden meestal niet aan de moderne vereisten van hygiëne en uitbating. Deze inrichtingen zijn doorgaans niet ruim genoeg en de arbeiders werken in slechte voorwaarden. De vleesbewerking geschiedt soms in ongeschikte lokalen. De markten zijn dichtbij de slachthuizen gelegen en niet zelden komt het voor dat dieren daar uren lang moeten wachten alvorens geslacht te worden. Deze dieren verkeren dikwijls in een koortsige toestand die nadelig inwerkt op de hoedanigheid van het vlees.

Het vervoer van het geslachte vlees — zeer bederfelijke waar — geschiedt dikwijls op grote afstand en in zeer slechte voorwaarden. Wie heeft al niet bemerkt, dat auto-wagens geladen met slachtvlees dikwijls bij Zomerdag, in volle hitte, geruime tijd blijven staan op de openbare weg ?

Het vervoer van vlees moet volstrekt in gunstige voorwaarden geschieden ten einde bederf en besmetting te voorkomen.

De private slachterijen zijn onderworpen aan strenge wettelijke voorschriften en moeten voldoen aan de vereisten van een hygiënische inrichting. De

Les bêtes ainsi abattues étaient examinées sur place par les vétérinaires agréés à ce délégués et responsables de la qualité de la viande admise à la consommation, ainsi que du paiement de la taxe de transmission.

Les bêtes abattues par des particuliers pour leur consommation propre ainsi que pour l'approvisionnement de certaines communautés (hospices, hôpitaux, maisons de charité) n'étaient pas soumises à l'expertise des viandes.

Pendant l'occupation les tueries privées furent fermées. Les abattoirs furent seuls maintenus.

Après la libération. Outre l'abattoir public, des tueries et abattoirs privés furent également admis à titre provisoire.

Il s'avère inopportun d'en revenir à la situation d'avant-guerre, spécialement pour des motifs d'hygiène.

Mais le fait de conférer le monopole aux abattoirs publics en éliminant les tueries privées ne serait pas une solution plus heureuse; elle ne serait même pas applicable en pratique, car nous ne disposons vraiment, ni des abattoirs nécessaires, ni de bonnes installations, et le transport des animaux et de la viande entraîne des frais élevés. Le principe de l'*agrégation des tueries privées*, moyennant l'observation de prescriptions nécessaires a été admis par la Commission spéciale en raison des motifs suivants :

A. — Considérations hygiéniques.

Les abattoirs publics, dans la plupart des cas, ne répondent pas aux exigences d'une hygiène et d'une exploitation modernes. Ces établissements ne sont généralement pas assez vastes et les ouvriers travaillent dans de mauvaises conditions. La préparation des viandes a lieu parfois dans des locaux impropres à cet usage. Les marchés sont situés à proximité des abattoirs et il n'est pas rare que des animaux doivent y attendre des heures avant d'être abattus. Ces bêtes se trouvent fréquemment dans un état fiévreux qui a un effet défavorable sur la qualité de la viande.

Le transport de la viande abattue, denrée particulièrement périssable, s'effectue souvent à grande distance et dans de mauvaises conditions. Les jours d'été, en pleine chaleur, chacun a pu voir des camions chargés de viande stationnant souvent longtemps sur la voie publique.

Le transport des viandes doit absolument avoir lieu dans de bonnes conditions afin de prévenir la corruption et la contamination.

Les tueries privées sont soumises à des prescriptions légales sévères et elles doivent répondre aux exigences d'une installation hygiénique. Le bou-

beenhouwer die thuis slacht om in de behoeften van zijn handel te voorzien, zal zorg dragen voor de afslachting der dieren in de beste voorwaarden alsook voor een zindelijke vleesbewerking en bewaring, vermits hij er rechtstreeks belang bij heeft.

B. — Economische beschouwingen.

Het vervoer van de slachtdieren naar de markt en van het vlees naar de consumptieplaats veroorzaken aanzienlijke uitgaven. Daarbij komen nog allerhande onkosten voor de markt en het slachten.

Niet zelden klagen de beenhouwers over het stoffelijk verlies dat ze dikwijls ondergaan in de slachthuizen. Deze bijkomende kosten bezwaren de handelsprijzen van de vleeswaren.

C. — Beschouwingen van fiskale aard.

De tegenstanders van de private slachterijen beweren, dat de ontduiking van de vastgestelde taxegeschiedt op ruime schaal in deze inrichtingen omdat het toezicht niet toereikend is.

Nu de beenhouwer maar voor eigen handel mag slachten en niet meer om aan andere vleeswinkels te verkopen, zal hij niet veel dieren kunnen slachten en bijgevolg zal de ontduiking niet gemakkelijk zijn. Daarbij komt nog deze strenge sanctie: het terugnemen van de vergunning om thuis te slachten, en de toepassing van andere straffen. De private slachterijen zullen minder talrijk zijn dan vóór de oorlog en bijgevolg kan het toezicht regelmatig geschieden.

Een al te strenge beperking van private slachterijen zou een voordeel zijn voor de sluikslachting, die steeds een bestendig gevaar blijft voor de volksgezondheid.

Immers ze hebben geen vervoer- en slachtonkosten te betalen en ontduiken ook de overdrachtaxe.

Mag ik er nog aan toevoegen, dat België niet over voldoende goed ingerichte slachthuizen beschikt om in de vleeshandel te voorzien?

Een lid laat opmerken dat het vlees in beslag genomen voor cysterose een merkelijke vermindering van de handelswaarde ondergaat door toepassing van de bevroingsmethode en vraagt een nader onderzoek van deze ziekte.

Het ministerieel besluit van 31 Maart 1901 schrijft de totale inbeslagneming bij vaststelling van cysterose voor en het ministerieel besluit van 30 October 1937 bepaalt dat deze ziekte als een koopverniëgend gebrek moet aangezien worden.

Na deze korte algemene beschouwingen werd overgegaan tot de bespreking der artikelen.

cher qu'abat à domicile pour pourvoir aux nécessités de son commerce veillera à abattre le bétail dans les meilleures conditions et à préparer et conserver les viandes dans les meilleures conditions, parce qu'il y va de son propre intérêt.

B. — Considérations économiques.

Le transport des animaux de boucherie au marché et celui de la viande aux lieux de consommation entraînent de lourdes dépenses. Il s'y ajoutent encore différents frais pour le marché et l'abatage.

Il n'est pas rare que les bouchers se plaignent de la perte matérielle qu'ils subissent fréquemment dans les abattoirs. Ces suppléments de frais grèvent les prix de la viande.

C. — Considérations d'ordre fiscal.

Les adversaires des tueries privées prétendent que la taxe fixée est éludée sur une large échelle en raison des insuffisances du contrôle.

Lorsque le boucher ne pourra abattre que pour son propre commerce et non plus pour vendre à d'autres boucheries et charcuteries, il ne pourra guère abattre beaucoup de bétail et dès lors il ne sera pas facile d'éluder la taxe. Il s'y ajoutent encore des sanctions sévères: le retrait de la licence d'abatage à domicile et l'application d'autres peines. Les tueries privées seront moins nombreuses qu'avant la guerre et le contrôle pourra ainsi devenir régulier.

Une limitation trop sévère du nombre de tueries privées favoriserait l'abatage clandestin qui reste un danger permanent pour la santé publique.

En effet, ceux qui s'y livrent n'ont ni frais de transport, ni frais d'abatage à payer, et ils éludent aussi la taxe de transmission.

Qu'il me soit encore permis d'ajouter que la Belgique ne dispose pas d'abattoirs outillés suffisamment pour assurer le commerce des viandes.

Un membre fait remarquer que la viande saisie pour l'adlerie subit une notable diminution de la valeur marchande par suite de l'application de la méthode de congélation, et il demande que cette maladie soit étudiée de plus près.

L'arrêté ministériel du 31 mars 1901 prescrit la saisie intégrale lorsque la laderie est constatée, et l'arrêté ministériel du 30 octobre 1937 dispose que cette maladie doit être considérée comme un vice rédhibitoire.

Après ces brèves considérations générales, il est passé à l'examen des articles.

BESPREKING DER ARTIKELEN.

Eerste artikel. — Met het inzicht de wettekst zo klaar mogelijk voor te stellen en elke betwisting nopens de betekenis van zekere woorden of termen te vermijden, werden enkele begripsbepalingen aangegeven.

De Regering heeft volgend amendement voorgesteld, dat werd aangenomen.

Onder 2° van het eerste artikel de woorden : « of door haar ingericht », vervangen door de woorden : « of ten minste het voorwerp uitmakend van een vergunningscontract vanwege dit bestuur, overeenkomstig de bij koninklijk besluit vast te stellen voorwaarden ».

Zeer dikwijls werd geredetwist rond de vraag : Wat dient men te verstaan door het woord : « noodslachting » ? De tekst geeft volgende omschrijving :

- a) Het slachten van verongelukte of zieke dieren;
- b) Het slachten van dieren die zich in doodsgevaar bevinden. Hier gaat het over slachtingen *in extremis* ten einde het vlees, na onderzoek, nog in de handel te kunnen toelaten, wat niet mogelijk is bij « natuurlijke dood »;
- c) Ook dieren die niet behandeld werden voor ziekte, of zich niet in doodsgevaar bevinden, maar, die na een ontsnapping bij voorbeeld, een gevaar opleveren voor de omgeving, voor personen, dieren, andere goederen, en moeten neergeschoten worden of op een andere manier onschadelijk gemaakt, vallen onder het regime der noodslachtingen;
- d) Dieren die afgemaakt werden zonder dat de slachtinsaangifte gedaan werd. Een beenhouwer is verplicht een slachtingsbewijs aan het gemeentebestuur te vragen. Voor elke slachting dient er dus aangifte gedaan. Moest de beenhouwer deze formaliteit niet vervullen, dan moet het dier na eerste keuring ter plaatse, naar een slachthuis gezonden worden voor een tweede onderzoek, alvorens in de handel verkocht te worden, omdat het aangezien wordt als noodslachting.

Private slachterij. — Een beenhouwer mag enkel slachten voor de behoeften van zijn kleinhandel. Nu, wanneer de verkoop tamelijk beperkt is, kan een persoon er voordeel bij hebben samen met een ander beenhouwer te slachten. Maar om misbruiken te

EXAMEN DES ARTICLES.

Article premier. — En vue d'une présentation aussi claire que possible du texte de la loi et afin d'éviter toute contestation concernant le sens de certains mots ou termes, quelques définitions ont été données.

Le Gouvernement a présenté l'amendement suivant, qui fut adopté.

Sous le 2) de l'article premier, remplacer les mots : « ou organisé par lui », par les mots : « ou faisant tout au moins l'objet de la part de celui-ci d'un contrat de concession aux conditions à déterminer par arrêté royal ».

La question de savoir ce qu'il fallait entendre par le mot « abatage de nécessité » a souvent été controversée. Le texte en fournit la définition :

- a) L'abatage d'animaux accidentés ou malades.
- b) L'abatage d'animaux qui se trouvent en danger de mort. Il s'agit, en l'occurrence, d'abatages *in extremis*, afin de pouvoir encore admettre la viande dans le commerce, après expertise, ce qui n'est guère possible lors d'une « mort naturelle ».
- c) Des animaux qui n'ont pas été soignés pour cause de maladie ou qui ne se trouvent pas en danger de mort mais qui, par exemple lorsqu'ils se sont échappés, présentent un danger pour leur entourage, des personnes, des animaux ou d'autres biens et qui doivent être abattus ou mis hors d'état de nuire de toute autre manière, tombent également sous le régime des abatages de nécessité.
- d) Des animaux qui ont été sacrifiés sans avoir fait l'objet de la déclaration d'abatage. Un boucher est obligé de demander une déclaration d'abatage à l'administration communale. Il faut donc déclarer chaque abatage. Au cas où le boucher n'aurait pas rempli cette formalité, l'animal, après une première expertise sur place, doit être envoyé à l'abattoir où il est soumis à une seconde expertise avant d'être vendu sur le marché, parce qu'il est considéré comme abatage de nécessité.

Tuerie particulière. — Un boucher ne peut abattre que pour les besoins de son commerce de détail. Or, lorsque la vente est assez limitée, une personne peut avoir avantage à abattre en collaboration avec un autre boucher. Toutefois, afin de prévenir des abus,

voorkomen, wordt deze samenwerking aan voorwaarden onderworpen, o.a. :

- 1° Bijzondere toelating afgeleverd door de inspectiedienst van de vleeshandel;
- 2° Het dier moet aan beide toebehoren;
- 3° De deelgenoot moet aangegeven worden.

We kunnen niet aanvaarden dat een beenhouwer, die over een vergunning beschikt, om de week een ander beroepslid zou bedienen. Deze samenwerking moet ernstig en oprecht zijn, en de vergunninghouder mag geen misbruik maken van zijn voorrecht.

De slachting mag maar geschieden in samenwerking met een enkel beroepsgenoot en in de slachterij van de vergunninghouder. Hebben beide geassocieerden de toelating om voor eigen handel te slachten, dan mag de bewerking beurtelings bij elk deelgenoot plaats grijpen, mits hiervan kennis te geven bij de slachtingsaangifte aan de gemeentedienst. Indien slechts een van beide een vergunning tot slachten bezit, moet de slachting in het lokaal van de vergunninghouder geschieden.

Om de tekst van het eerste artikel — onder n° 4, private slachterij — duidelijk te maken, wordt volgende inlassing voorgesteld na de woorden « of die » : « *mits toelating van de inspectiedienst van de vleeshandel* », samen met een andere bepaalde beenhouwer dieren slacht...

Onder artikel 1, 7°, vlees dat een behandeling ondergaan heeft, inlassen : « *onder meer zouten...* ».

Deze methoden van vleesbereiding zijn aangegeven als voorbeelden en hebben geen beperkende betekenis.

Art. 2. — Dit artikel regelt de keuring van het vee maar maakt ook het onderzoek van het levend dier verplichtend.

Bij de bespreking werd gewezen op de moeilijkheden van toepassing, bijzonder wanneer het private slachten geldt.

Het principe van keuring *ante mortem* vindt men terug in de wetgeving van talrijke landen. Het blijkt wenselijk ook in onze wettekst dit principe te handhaven om onze export te vergemakkelijken, maar afwijkingen kunnen bij koninklijk besluit worden toegestaan, en voornamelijk voor de private slachterijen.

Om de sluikslachterijen te bestrijden wordt de keuring opgelegd voor rundvee geslacht door een privaat persoon voor eigen gebruik. De wet van 1890 maakte de keuring slechts verplichtend « vóór de verkoop ».

cette collaboration est soumise à certaines conditions, notamment :

- 1° Autorisation spéciale délivrée par le service d'inspection du commerce des viandes;
- 2° L'animal doit être propriété commune;
- 3° L'associé doit être déclaré.

Nous ne pouvons admettre qu'un boucher qui dispose d'une licence serve chaque semaine un autre membre de sa profession. Cette collaboration doit être sérieuse et honnête et le détenteur d'une licence ne peut abuser de son privilège.

L'abatage ne peut s'effectuer qu'en collaboration avec un seul membre de la profession et dans la tuerie du détenteur de la licence. Si les deux associés sont autorisés à abattre pour leur propre commerce, l'opération peut se faire alternativement chez l'un et chez l'autre des associés, à condition de le signaler au service communal lors de la déclaration d'abatage. Si un seul d'entre eux possède une licence d'abatage, celui-ci doit s'effectuer dans le local du détenteur de la licence.

En vue de préciser le texte de l'article premier — n° 4, tuerie privée — il est proposé d'insérer ce qui suit, après les mots : « ou qui », « *moyennant autorisation du service d'inspection du commerce des viandes, y abat avec un autre boucher déterminé* », des animaux...

Au 7° de l'article premier, il y a lieu d'insérer après les mots : « viandes qui ont subi une préparation » : (*notamment salaison, ...*)

Ces méthodes de préparation de la viande ont été indiquées à titre exemplatif et n'ont aucune portée limitative.

Art. 2. — Cet article règle l'expertise des animaux de boucherie, mais impose également l'expertise de l'animal vivant.

Lors de la discussion, on a attiré l'attention sur les difficultés que présente l'application de cette disposition, surtout lorsqu'il s'agit de tueries privées.

On retrouve le principe de l'expertise *ante mortem* dans la législation de nombreux pays. Il paraît souhaitable de maintenir ce principe également dans notre texte légal en vue de faciliter notre exportation, mais des dérogations pourront être accordées, notamment aux tueries privées.

Afin de combattre les abatages clandestins, l'expertise est rendue obligatoire pour les bovidés abattus par une personne privée pour sa consommation propre. La loi de 1890 ne rendait l'expertise obligatoire que « préalablement à la vente ».

De sluikslachters konden dikwijls de straffen ontgaan door te verklaren dat het vlees moest dienen om eigen behoefte te dekken.

Er valt op te merken dat de dieren die geslacht worden voor de behoeften van gasthuizen, weldadigheids- en onderwijsinrichtingen ook aan de keuring onderworpen worden, wat niet het geval is onder de huidige wetgeving vermits dit vlees niet verkocht of te koop gesteld wordt.

Art. 3. — De Regering verlangt streng toezicht te houden op het vlees voortkomend van in nood geslachte dieren. Niemand zal betwisten, dat er werkelijk gevaar bestaat door het verbruik van dergelijk vlees; daarom moet de Regering alle maatregelen kunnen treffen om deze dieren aan een diepgaand wetenschappelijk onderzoek te onderwerpen.

De tekst is zeer breed opgevat en laat toe, een speciale handel te organiseren voor de noodslachtingen.

De kosten van de tweede keuring worden ten laste van de eigenaar gelegd. De toepassing zal niet gemakkelijk zijn en het ware best een speciale taxe te laten innen door de slachthuizen om in de bijkomende uitgaven te voorzien.

Art. 4. — Ten einde het toezicht op de vleeshandel te versterken, wordt de verplichting van aangifte van slachting of van gestorven dieren uitgebreid. Niet alleen de slachters, maar ook de landbouwers, de houders van slachtvee moeten aan het gemeentebestuur kennis geven van een slachting of van de dood van een dier, behoudens bepaalde uitzonderingen.

Art. 5. — Huldigt de stabiliteit van het ambt van vleeskeurder, maar insgelijks een nieuwe strekking, die er naar streeft de vleeshandel onder toezicht te stellen van specialisten.

Deze doctors in de vecartsenijkunde zouden opdracht ontvangen zich enkel met het vleesonderzoek en de handel onledig te houden en af te zien van de practijk. Deze regeling zal sterk bijdragen tot een uitgebreide inspectie van de eetwaren, daar deze specialisten die aldus over de nodige tijd zouden beschikken, hun activiteit kunnen inschakelen in de werking van de Rijksambtenaren. De oprichting van een bijzonder korps van full-time vleeskeurders zou de openbare volksgezondheid ten goede komen.

Artikel 6 handelt over de heffing van de rechten bestemd om de onkosten van onderzoek en keuring te dekken en bekrachtigt het principie van het « slachtrecht » toegepast in de openbare slachthuizen. Het is vanzelfsprekend dat de openbare slacht-

Des particuliers, se livrant à l'abatage clandestin, pouvaient souvent échapper aux peines en déclarant que la viande était destinée à couvrir leurs besoins propres.

Il est à remarquer que les animaux abattus en vue de couvrir les besoins d'hospices, d'institutions de bienfaisance et d'établissements d'enseignement sont également soumis à l'expertise, ce qui n'est pas le cas dans la législation actuelle, puisque cette viande n'est ni vendue ni mise en vente.

Art. 3. — Le Gouvernement désire exercer un contrôle sévère sur la viande provenant d'animaux abattus par nécessité. Personne ne contestera le réel danger que présente la consommation de cette viande; c'est pourquoi le Gouvernement doit pouvoir prendre toutes les mesures nécessaires en vue de soumettre ces animaux à une expertise scientifique approfondie.

Le texte a été conçu très largement et permet d'organiser un commerce limité aux abatages de nécessité.

Les frais de la seconde expertise sont mis à charge du propriétaire. Il vaut mieux faire percevoir par les abattoirs une taxe spéciale destinée à couvrir les frais supplémentaires.

Art. 4. — Afin de renforcer la surveillance du commerce des viandes, l'obligation de déclarer les abatages ou les animaux morts est élargie. Non seulement les bouchers, mais aussi les agriculteurs et les détenteurs d'animaux de boucherie doivent déclarer à l'administration communale l'abatage ou la mort d'un animal, sauf exceptions déterminées.

Art. 5. — L'article 5 consacre le principe de la stabilité de la fonction d'expert, mais aussi la tendance nouvelle à placer le commerce des viandes sous le contrôle de spécialistes.

Ces médecins vétérinaires auraient pour mandat de s'occuper uniquement de l'expertise et du commerce des viandes et de renoncer à l'exercice de la pratique. Cette réglementation contribuera fortement à étendre l'inspection des denrées alimentaires, ces spécialistes disposant ainsi du temps nécessaire pour coordonner leur activité avec celle des fonctionnaires de l'Etat. La création d'un corps spécial d'experts full-time profiterait à la santé publique.

L'article 6 traite de la perception des droits destinés à couvrir les frais d'examen et d'expertise et consacre le principe du « droit d'abatage » appliqué dans les abattoirs publics. Il va de soi que les abattoirs publics doivent créer un laboratoire d'examen

huizen een laboratorium voor wetenschappelijk vleesonderzoek moeten inrichten, en daarbij het kader van hun gediplomeerd personeel uitbreiden. Deze organisatie zal aanzienlijke onkosten vergen en het is maar redelijk dat er speciale maatregelen getroffen worden om de slachthuizen te helpen tot het moderniseren van de inrichtingen naar de vereisten van de hygiëne en van de technische gegevens van degelijke vleesbewerking en bewaring, alsook van hun wetenschappelijke installaties.

Art. 7. — De gemeenten mogen het vlees ingevoerd op hun grondgebied onderwerpen aan een tweede onderzoek. Dit zal geschieden bij de uitverkoper of op de markten voor het vlees afkomstig van een publiek slachthuis waar de dienst wordt waargenomen door een veearts of vóór de aflevering van het vlees als het bewerkt is in een private slachterij.

Nu stelt de wettekst de uitbreiding van toepassing voor.

Niet alleen het inlands vlees maar ook het ingevoerd vlees kan bij koninklijk besluit aan een tweede keuring onderworpen worden, evenals het vlees afkomstig uit de openbare en private slachthuizen. Bijgevolg kan de tweede keuring opgelegd worden voor alle vers en bereid slachtvlees.

De artikelen 8, 9, 10, 11, 12 en 13 werden zonder bespreking aangenomen.

Art. 14. — Deze formulering laat aan de Koning toe, de bedoelde inrichtingen aan bijzondere voorwaarden te onderwerpen. Dit artikel geeft aanleiding tot de bespreking van het Regentbesluit van 30 April 1947 dat de uitbatingsvoorwaarden bevat voor de private slachthuizen en slachterijen. Verscheidene leden zijn van oordeel dat de voorwaarden al te streng zijn en moeten herzien worden, voornamelijk in verband met de afmetingen en de toegang tot de slachterij.

Art. 15. — Dit artikel vult een leemte aan van de wet van 4 Augustus 1890.

Ten einde binnen te dringen op de buitenlandse markt, is het nodig het vers vlees en de bereide vleeswaren aan een waarborggevend controle te onderwerpen. Daarom is het volstrekt nodig aan de Koning de macht te verlenen om de uitvoer van slachtvlees aan bepaalde voorwaarden te onderwerpen.

Art 16. — Regelt het toezicht op de vleeshandel, maar versterkt nog enigszins de controle vergeleken bij de wet van 1890. We mogen wel de wens uitdrukken dat de magistraten en agenten die nu uitgebreide machten ontvangen, geen misbruik zouden maken van hun macht.

scientifique des viandes et étendre le cadre de leur personnel diplômé. Cette organisation exigera de grands frais et il est logique de prendre des mesures spéciales pour aider les abattoirs à moderniser les installations selon les règles de l'hygiène et les données techniques de la préparation et de la conservation des viandes, ainsi que pour les aider à moderniser leurs installations scientifiques.

Art. 7. — Les communes peuvent soumettre les viandes à un second examen lors de l'entrée de celles-ci sur leur territoire. Il y sera procédé chez le vendeur ou sur les marchés pour les viandes provenant d'un abattoir public où le service est assuré par un vétérinaire, ou avant de délivrer la viande lorsqu'elle est préparée dans une tuerie privée.

Le texte de loi propose maintenant d'élargir l'application.

Non seulement les viandes indigènes, mais aussi les viandes importées peuvent être soumises à une seconde expertise, de même que la viande provenant d'abattoirs publics et privés. En conséquence, la seconde expertise peut être imposée pour toute viande de boucherie fraîche et préparée.

Les articles 8, 9, 10, 11, 12 et 13 furent admis sans discussion.

Art. 14. — Ce texte permet au Roi de soumettre les établissements en question à des conditions spéciales. Cet article donna lieu à la discussion de l'arrêté du Régent du 30 avril 1947 qui contient les conditions d'exploitation des tueries et abattoirs privés. Plusieurs membres estiment que les conditions sont trop sévères et qu'elles doivent être revues, surtout en ce qui concerne les dimensions et l'accès de la tuerie.

Art. 15. — Cet article comble une lacune de la loi du 4 août 1890.

Pour s'introduire dans le marché extérieur, il importe de soumettre les viandes fraîches et les préparations de viandes à un contrôle de garantie. C'est pourquoi il est absolument nécessaire d'accorder au Roi le pouvoir de soumettre à certaines conditions l'exportation des viandes de boucherie.

L'article 16 règle le contrôle du commerce des viandes, mais il renforce dans une certaine mesure le contrôle par rapport à la loi de 1890. Nous pouvons bien souhaiter que les magistrats et les agents, dont les pouvoirs sont maintenant étendus, n'abusent pas de leur puissance.

Art. 17. — Het oorspronkelijk artikel luidt : « Elke gemeente van meer dan 10,000 inwoners is gehouden een dienst in te richten belast met het toezicht op de verkoop van vlees... ». Onmiddellijk valt het op, dat dergelijke beperking wel zeer gevaarlijk voorkomt. Immers, als het toezicht enkel uitgeoefend wordt in de grotere gemeenten, dan zullen sluikslachters en verdachte personen hun gevaarlijke handel voortzetten in de kleinere gemeenten. Daarom is uw Commissie de mening toegedaan dat elke gemeente toezicht moet houden op de bereiding en de handel van vlees.

De tekst van artikel 17 wordt dan aldus gewijzigd :

« Elke gemeente is gehouden het toezicht in te richten op de verkoop van vlees, op de instellingen waar vleeswaren bereid of gefabriceerd worden, evenals op elke instelling dienende tot het bewaren van vlees. »

Volgende tekst valt weg « De Koning zal... », ook § 2 inbegrepen tot aan de woorden : « voor het bereiden of bewaren van vlees ».

De overige tekst : « Het ambt van gemeentelijk toezichter » blijft volledig behouden.

Art. 18 en 19 worden zonder bespreking en ongewijzigd aanvaard.

HOOFDSTUK II.

Art. 20. — Dit artikel begrenst het toepassingsveld van deze wet. De oorspronkelijke tekst beperkt de toelating voor het slachten tot de openbare slachthuizen en daarmee gelijkgestelde slachthuizen.

Ook wordt het onderzoek *ante mortem* verplichtend gemaakt in deze inrichtingen.

Maar de Commissie heeft beslist dat ook de private slachterijen die degelijk zijn ingericht de toelating kunnen bekomen.

Sommige private slachterijen zijn waarlijk modelinrichtingen op hygiënisch gebied en verlenen vastere waarborgen voor de bewerking en de bewaring van vlees. Daarbij wordt het vervoer van een bederfelijke waar op grote afstand en dikwijls in slechte voorwaarden uitgeschakeld. De vervoerkosten van levend vee naar de slachthuizen en van vlees naar de verkoopcentra worden bespaard. Aldus zal men geen aanleiding geven tot sluikslachterijen. De fiskale ontduiking in de private slachterijen valt niet te vrezen zoals vóór de oorlog omdat de beenhouwer nog slechts voor eigen handel mag slachten en het toezicht merkkelijk zal verscherpt worden. De vergunninghouder zal zich niet wagen aan fiskale ontduiking, omdat hij zijn toelating tot slachten zou

Art. 17. — Le texte initial était : « Toute commune de plus de 10,000 habitants est tenue d'organiser un service d'inspection des débits... ». On remarque immédiatement le danger de semblable limitation. En effet, si la surveillance ne s'exerce que dans les grandes communes, l'abatage clandestin et le commerce suspect continueront à sévir dangereusement dans les petites communes. C'est pourquoi votre Commission estime que chaque commune doit surveiller la préparation et le commerce des viandes.

Le texte de l'article 17 est donc modifié comme suit :

« Toute commune est tenue d'organiser l'inspection des débits, des ateliers de préparation ou de fabrication et de tout établissement servant à la conservation des viandes. »

La suite du texte est supprimée « Le Roi pourra... », de même que le § 2 jusqu'aux mots « s'occupant de la préparation ou de la conservation des viandes ».

Le reste du texte : « Les fonctions d'inspecteur communal... », reste intégralement maintenu.

Les articles 18 et 19 sont admis tels quels, sans discussion.

CHAPITRE II.

Art. 20. — Cet article délimite le champ d'application de cette loi. Le texte initial limite l'autorisation d'abattre aux abattoirs publics ou aux abattoirs assimilés.

Le principe de l'examen *ante mortem* est également rendu obligatoire dans ces établissements.

Mais la Commission a décidé que les tueries privées, convenablement équipées, pourront également obtenir la licence.

Du point de vue hygiénique, certaines tueries privées sont véritablement des établissements modèles et elles offrent de solides garanties pour la préparation et la conservation des viandes. De plus, on évite le transport d'une denrée périssable sur de longues distances et souvent dans de mauvaises conditions. Les frais de transport du bétail sur pied aux abattoirs et des viandes aux centres de distribution disparaissent. Il y aura ainsi moins d'occasions de procéder à des abatages clandestins. La fraude fiscale dans les tueries particulières ne sera plus à craindre comme avant la guerre, parce que le boucher ne peut abattre que pour les besoins de son commerce et parce que le contrôle sera sensiblement renforcé. Le détenteur d'une licence ne s'y risquera pas, de crainte

verliezen. Daarbij heeft deze sociale beschouwing wel enige waarde : we mogen de private initiatieven niet al te sterk beperken en door de private slachterijen te behouden verlenen we een kans aan de bedrijfs-leider om zijn familie in zijn eigen handel te werk te stellen. Het amendement Lefebvre R.-Vanden Eynde-Dieudonné werd dan aangenomen en wijzigd artikel 20 als volgt :

« Worden voor het slachten van slachtdieren toegelaten, de openbare slachthuizen, de daarmede gelijkgestelde slachthuizen en de private slachterijen in zover die drie categorieën van inrichtingen voldoen aan de inrichtings- en exploitatievoorwaarden die door de Koning worden vastgesteld. Het onderzoek *ante mortem* van de in de slachthuizen geslachte dieren is verplicht. »

Dit amendement bedoelt ook de samenvoeging van artikelen 20 en 21 van het wetsontwerp. De Commissie is van oordeel dat het best is artikel 20 te beperken bij het voorgesteld amendement, en artikel 21 te behouden en afzonderlijk te bespreken.

Art. 21. — De Regering stelt volgend amendement voor :

« Art. 21. — De derde alinea vervangen door volgende tekst :

» b) de reeds opgerichte slachthuizen die het bewijs geleverd hebben dat ze aan de inrichtings- en uitbatingsvoorwaarden voldoen voorzien voor de aangenomen exportslachthuizen, alsmede de private slachthuizen die, na de goedkeuring van deze wet, opgericht worden op meer dan 10 kilometer van een openbaar slachthuis en aan bovenvermelde voorwaarden voldoen. In geval van niet inachtneming van de opgelegde voorwaarden, is het uitbaten van het slachthuis verboden van zohast hiertoe bevel gegeven wordt door de Minister die het toezicht op de vleeskeuring onder zijn bevoegdheid heeft.

» In deze twee soorten slachthuizen zijn de vleeskeuring en het toezicht toevertrouwd aan veeartsen door de Koning benoemd, maar wier bezoldiging ten laste van de uitbater gelegd wordt. »

Dit amendement is noodzakelijk, anders zouden enkele private slachthuizen, die goed ingericht zijn en alle waarborgen bieden, kunnen gesloten worden. Het gaat hier bijzonder over exportslachthuizen die voor de binnenlandse markt slachten, als de uitvoerhandel niet werkt. De Commissie heeft dit amendement aangenomen.

Art. 22. — Vermits de private slachterijen een regelmatige vergunning kunnen bekomen, bestaat er geen afwijking meer van artikel 20 en wordt de

de voir retirer sa licence d'abatage. Il s'y ajoute une considération sociale qui n'est pas sans pertinence : nous ne pouvons brider à l'excès l'initiative privée, et en maintenant les tueries particulières, nous donnons à l'exploitant la chance d'employer sa famille dans son commerce. Dès lors, l'amendement Lefebvre, R.-Vanden Eynde-Dieudonné fut adopté, modifiant comme suit l'article 20 :

« Sont autorisés en vue de l'abatage des animaux de boucherie, les abattoirs publics, les abattoirs assimilés aux abattoirs publics et les tueries particulières pour autant que ces trois catégories d'établissements répondent aux conditions d'installation et d'exploitation qui seront fixées par le Roi. L'examen *ante mortem* des animaux sacrifiés dans ces abattoirs est obligatoire. »

Cet amendement vise également à joindre les articles 20 et 21 du projet de loi. La Commission estime qu'il vaut mieux restreindre l'article 20 aux termes de l'amendement proposé et maintenir l'article 21 pour le discuter séparément.

Art. 21. — Le Gouvernement propose l'amendement suivant :

« Art. 21. — Remplacer le 3e alinéa par le texte suivant :

» b) Les abattoirs particuliers déjà établis qui ont fourni la preuve qu'ils ont satisfait aux conditions d'installation et de fonctionnement prévues pour les abattoirs d'exportation agréés, ainsi que les abattoirs particuliers qui, après le vote de la présente loi, s'établissent à plus de 10 kilomètres d'un abattoir public et satisfont aux conditions susmentionnées. En cas d'inobservation des conditions imposées, l'exploitation de l'abattoir est interdite dès signification donnée par le Ministre qui a la surveillance de l'expertise des viandes dans ses attributions.

» Dans les abattoirs de l'une et l'autre de ces catégories le service d'expertise et de surveillance y est confié à des médecins vétérinaires nommés par le Roi, mais dont la rémunération est supportée par l'exploitant. »

Cet amendement est nécessaire pour éviter que ne soient fermés quelques abattoirs particuliers bien équipés et offrant toutes garanties. Il s'agit spécialement d'abattoirs d'exportation qui travaillent pour les marchés intérieurs lorsque le commerce d'exportation ne marche pas. La Commission a adopté cet amendement.

Art. 22. — Puisque les tueries privées peuvent obtenir une licence régulière, il n'existe plus de dérogation à l'article 20 et le texte de l'alinéa 1 de

tekst van alinea 1, artikel 22 : « Bij afwijking van artikel 20 wordt de uitbating van private slachterijen in gemeenten waar geen openbaar slachthuis bestaat geduld onder de volgende voorwaarden » gewijzigd als volgt :

De uitbating van private slachterijen is geduld onder de volgende voorwaarden :

- a) De slachterijen...
- b) In de Nederlandse tekst, wordt het woord « toegang » vervangen door « toevoer ».
- c) *In fine* toevoegen, na de woorden « uitsluitend te bevoorraden » : « overeenkomstig 4° van artikel één ».
- d) ...
- e) ...

Artikelen 23 en 24 worden zonder bespreking aangenomen.

Artikel 25 bepaalt dat de Koning een schutszone mag bepalen waarin geen privaat slachthuis mag opgericht worden.

De openbare slachthuizen moeten beschermd worden ten einde hun bestaansmogelijkheid te verzekeren. Deze inrichtingen moeten over de nodige ontvangsten beschikken om de nodige verbeteringen te kunnen aanbrengen en de installaties te moderniseren.

Het wetsontwerp voorziet ook dat binnen de schutszone, geen private slachterijen mogen uitgebaat worden. De Commissie verwierpt dit standpunt en aanvaardt integendeel dat private slachterijen in de schutskring mogen behouden blijven of zelfs nog aangenomen worden.

Het amendement ingediend door de heer Lefebvre en es. voorstellend de volgende woorden weg te laten : « waarin de uitbating van private slachterijen zal verboden zijn », wordt aanvaard.

Bijgevolg, mogen in de verdedigingsgordel rondom de openbare slachthuizen geen private slachthuizen opgericht worden, maar dit verbod geldt niet voor de private slachthuizen.

De andere ingediende amendementen vervallen, omdat ze nutteloos zijn.

Art. 26. — Talrijke openbare slachthuizen beantwoorden niet aan de eisen van de algemene hygiëne. Willen ze de voordelen van een openbaar slachthuis behouden zullen ze noodgedwongen de inrichtings-

l'article 22 : « Par dérogation à l'article 20 l'exploitation des tueries particulières, dans les communes où il n'existe pas d'abattoir public, est tolérée aux conditions fixées ci-après », est modifié comme suit :

L'exploitation des tueries particulières est subordonnée aux conditions fixées ci-après :

- a) Les tueries...
- b) Dans le texte néerlandais, remplacer le mot « toegang » par « toevoer ».
- c) Ajouter *in fine* après les mots : « desservir de façon exclusive », les mots : « conformément au 4° de l'article premier ».
- d) ...
- e) ...

Les articles 23 et 24 sont adoptés sans discussion.

L'article 25 stipule que le Roi peut déterminer une zone de protection où ne pourra être ouvert aucun abattoir particulier.

Les abattoirs publics doivent être protégés afin de leur assurer l'existence. Ces établissements doivent disposer des recettes nécessaires pour pouvoir apporter les améliorations utiles et moderniser les installations.

Le projet de loi prévoit également qu'à l'intérieur de la zone de protection aucune tuerie particulière ne pourra être exploitée. La Commission rejette ce point de vue et admet au contraire que des tueries particulières puissent être maintenues dans le rayon protégé ou même encore agréées.

L'amendement présenté par MM. R. Lefebvre et es. proposant la suppression des mots « dans laquelle l'exploitation des tueries particulières sera interdite et », est adopté.

En conséquence, il ne pourra être ouvert d'abattoirs privés à l'intérieur de la zone de protection des abattoirs publics, mais cette interdiction ne vise pas les tueries particulières.

Les autres amendements déposés, devenus sans objet, tombent.

Art. 26. — Beaucoup d'abattoirs publics ne satisfont pas aux conditions d'hygiène générale. S'ils veulent conserver les avantages des abattoirs publics, ils devront forcément améliorer leurs conditions

en uitbatingsvoorwaarden moeten verbeteren. Anders kan de Minister dit artikel inroepen om sancties te treffen.

Artikel 26 werd zonder verzet aangenomen.

Art. 27. — Zonder verzet aangenomen.

De strafbepalingen zijn overgenomen uit de bestaande wetgeving, alleen de straffen werden verhoogd. De artikelen 28 tot 34 inbegrepen, werden zonder bespreking aangenomen.

Het wetsontwerp aldus geamendeerd door de Commissie werd eenparig aanvaard met 9 stemmen.

De Verslaggever,
J. VAN DEN EYNDE.

De Voorzitter,
R. LEFÈBVRE.

d'équipement et d'exploitation, sous peine de voir le Ministre invoquer cet article pour prendre des sanctions.

L'article 26 a été adopté sans opposition.

Art. 27. — Adopté sans opposition.

Les dispositions pénales sont reprises de la législation en vigueur, seules les sanctions sont renforcées. Les articles 28 à 34 inclus sont adoptés sans discussion.

Le projet de loi ainsi amendé par la Commission a été adopté à l'unanimité des 9 voix.

Le Rapporteur,
J. VAN DEN EYNDE.

Le Président,
R. LEFÈBVRE.

Tekst van het ontwerp neergelegd door de Regering.

Eerste artikel.

Voor het toepassen van deze wet dient men te verstaan door :

1. *Slachtdieren* : runderen, schapen, geiten, varkens en éénhoevige dieren.

2. *Openbaar slachthuis* : het slachthuis toebehorend aan een openbaar bestuur (Staat, provincie, gemeente of vereniging van gemeenten) of door hem ingericht, overeenkomstig de bij koninklijk besluit vast te stellen voorwaarden.

3. *Privaat slachthuis gelijkgesteld met het openbaar slachthuis* : het slachthuis toebehorende aan een particulier of een maatschappij en uitgebaat met het oog op de groothandel van de eigenaar, of dat dient tot het slachten van de aan verschillende beenhouwers toebehorende dieren en dat aan de bijzondere, in deze wet voorziene voorwaarden, beantwoordt.

4. *Private slachterij* : de slachterij uitgebaat door een beenhouwer die er uitsluitend slacht om in de behoeften van zijn kleinhandel te voorzien, of die er samen met een andere beenhouwer dieren slacht welke hun beider eigendom zijn en waarvan het vlees uitsluitend bestemd is om te voorzien in de behoeften van hun kleinhandel.

5. *Noodslachtingen* : het slachten van verongelukte of zieke dieren, het slachten van dieren die zich in onmiddellijk doodsgevaar bevinden of wel een dreigend gevaar opleveren voor personen of goederen.

Worden gelijkgesteld met in nood geslachte dieren : de dieren die afgemaakt werden, zonder dat de slachtingsaangifte, voorzien bij deze wet, gedaan werd.

Voor het toepassen van de krachtens deze wet genomen reglementen is de Koning gemachtigd andere gevallen van slachting te bepalen, welke kunnen gelijkgesteld worden met noodslachtingen.

6. *Vlees* : het vlees, het spiervlees, het vet of de witte- en rode afval van een slachtdier, het voor de dood gekeeld, gevild, van de ingewanden ontdaan en voor de beenhouwerij klaargemaakt dier.

7. *Bereid- of verduurzaamd vlees* : vlees dat een behandeling ondergaan heeft (zouten, roken, drogen, koken) voldoende om de bewaring er van te verzekeren zonder verdere latere behandeling.

8. *Lijk* : het lijk van een slachtdier, al of niet gekeeld na de dood.

Texte du projet déposé par le Gouvernement.

Article premier.

Pour l'application de la présente loi, on entend par :

1. *Animaux de boucherie* : les animaux des espèces bovine, ovine, caprine, porcine et les solipèdes.

2. *Abattoir public* : l'abattoir appartenant à un pouvoir public (Etat, province, communes ou associations de communes) ou organisé par lui, aux conditions à déterminer par arrêté royal.

3. *Abattoir particulier assimilé à l'abattoir public* : l'abattoir appartenant à un particulier ou à une société, qui est exploité pour le commerce de gros du propriétaire ou qui sert à l'abatage des animaux appartenant à des bouchers différents, et qui répond aux conditions spéciales prévues dans la présente loi.

4. *Tuerie particulière* : la tuerie exploitée par un boucher qui y abat pour les besoins exclusifs de son commerce de détail ou qui y abat, avec un autre boucher, des animaux leur appartenant et dont la viande est destinée aux besoins exclusifs de leur commerce de détail.

5. *Abatage de nécessité* : l'abatage des animaux de boucherie accidentés ou malades; l'abatage des animaux qui se trouvent en danger de mort immédiat ou qui présentent un danger imminent pour les personnes et les biens.

Sont assimilés aux animaux abattus pour cause de nécessité, les animaux qui ont été sacrifiés sans avoir fait l'objet de la déclaration d'abatage prévue par la présente loi.

Le Roi est autorisé à déterminer d'autres cas d'abatage pouvant être assimilés aux abatages de nécessité pour l'application des règlements pris en vertu de la présente loi.

6. *Viandes* : la viande (la chair musculaire), la graisse et les abats blancs et rouges d'un animal de boucherie; l'animal jugulé avant la mort, dépouillé, éviscéré et habillé pour la boucherie.

7. *Viandes préparées ou conservées* : viandes qui ont subi une préparation (salaison, fumage, séchage, cuisson) capable d'en assurer la conservation sans autre préparation ultérieure.

8. *Cadavre* : le cadavre d'un animal de boucherie non jugulé ou jugulé après la mort.

Tekst gewijzigd door de Commissie.

Eerste artikel.

Ongewijzigd.

Ongewijzigd.

2. *Openbaar slachthuis* : het slachthuis toebehoorend aan een openbaar bestuur (Staat, provincie, gemeente of vereniging van gemeenten) of ten minste het voorwerp uitmakend van een vergunningscontract vanwege dit bestuur, overeenkomstig de bij koninklijk besluit vast te stellen voorwaarden.

Ongewijzigd.

4. *Private slachterij* : de slachterij uitgebaat door een beenhouwer die er uitsluitend slacht om in de behoeften van zijn kleinhandel te voorzien, of die er, mits de toelating van de Inspectiedienst van de Vleeshandel, samen met een andere bepaalde beenhouwer, dieren slacht welke hun beider eigendom zijn en waarvan het vlees uitsluitend bestemd is om te voorzien in de behoeften van hun kleinhandel.

Ongewijzigd.

Ongewijzigd.

Ongewijzigd.

Ongewijzigd.

7. *Bereid- of verduurzaamd vlees* : vlees dat een behandeling ondergaan heeft (onder meer door het zouten, roken, drogen, koken) voldoende om de bewaring er van te verzekeren zonder verdere latere behandeling.

Ongewijzigd.

Texte amendé par la Commission.

Article premier.

Inchangé.

Inchangé.

2. *Abattoir public* : l'abattoir appartenant à un pouvoir public (Etat, province, communes ou associations de communes) ou faisant tout au moins l'objet, de la part de celui-ci, d'un contrat de concession aux conditions à déterminer par arrêté royal.

Inchangé.

4. *Tuerie particulière* : la tuerie exploitée par un boucher qui y abat pour les besoins exclusifs de son commerce de détail ou qui, moyennant autorisation du Service d'Inspection du Commerce des Viandes, y abat, avec un autre boucher déterminé, des animaux leur appartenant et dont la viande est destinée aux besoins exclusifs de leur commerce de détail.

Inchangé.

Inchangé.

Inchangé.

Inchangé.

7. *Viandes préparées ou conservées* : viandes qui ont subi une préparation (notamment par salaison, fumage, séchage, cuisson) capable d'en assurer la conservation sans autre préparation ultérieure.

Inchangé.

Tekst van het ontwerp neergelegd door de Regering.

Art. 7.

In de gemeenten die een tweede keuring inrichten van het vers of bereid slachtvlees, op hun grondgebied binnengebracht, kan de Koning, wat betreft het in het Rijk ingevoerd vlees, en het vlees afkomstig van in een openbaar slachthuis of in een als dusdanig erkend privaat slachthuis geslachte dieren, deze nieuwe keuring onderwerpen aan de voorwaarden welke Hij nodig oordeelt om de handelsvrijheid te vrijwaren.

Art. 17.

Elke gemeente van meer dan 10,000 inwoners is gehouden een dienst in te richten belast met het toezicht op de verkoop van vlees, op de instellingen waar vleeswaren bereid of gefabriceerd worden, evenals op elke instelling dienende tot het bewaren van vlees. De Koning zal deze verplichting kunnen uitbreiden tot de gemeenten van meer dan 5,000 inwoners.

Het inrichten van bedoelde dienst is eveneens verplichtend voor iedere gemeente waar een publiek slachthuis bestaat, waar een publieke markt gehouden wordt, of waar een fabriek bestaat voor het bereiden of bewaren van vlees.

Het ambt van gemeentelijk toezichter op de verkoop van slachtvlees wordt toevertrouwd aan een doctor in de veeartsnijkunde tot dit doel benoemd, overeenkomstig artikel 125 van de gemeentewet. Deze toezichter kan dezelfde bezoekrechten uitoefenen als deze welke in voorgaand artikel toegekend werden aan de burgemeesters en hun afgevaardigden, evenals aan de agenten der Regering.

Op voorstel van de belanghebbende gemeenteraden, kan de Gouverneur der provincie aan de gemeentelijke toezichter machtiging verlenen om zijn ambt ook in de aangrenzende gemeenten uit te oefenen.

De gemeentelijke toezichter mag terzelfder tijd de functies van vleeskeurder uitoefenen welke hem zouden toevertrouwd zijn overeenkomstig de beschikkingen van artikel 5.

Art. 20.

Worden slechts voor het slachten van slachtdieren toegelaten: de openbare slachthuizen en de slachthuizen gelijkgesteld met openbare slachthuizen. Het onderzoek *ante mortem* van de in deze slachthuizen geslachte dieren, is verplichtend.

Texte du projet déposé par le Gouvernement.

Art. 7.

Dans les communes qui organisent une seconde expertise des viandes de boucherie fraîches ou préparées, introduites sur leur territoire, le Roi peut, en ce qui concerne les viandes importées dans le royaume et celles provenant d'animaux abattus dans un abattoir particulier assimilé à l'abattoir public, soumettre cette nouvelle expertise aux modalités qu'il juge nécessaire en vue de sauvegarder la liberté du commerce.

Art. 17.

Toute commune de plus de 10,000 habitants est tenue d'organiser un service d'inspection des débits, des ateliers de préparation ou de fabrication et de tout établissement servant à la détention des viandes. Le Roi pourra étendre cette obligation aux communes de plus de 5,000 habitants.

L'organisation de ce service est également obligatoire dans toute commune où il existe un abattoir public, un marché public, ou une fabrique s'occupant de la préparation ou de la conservation des viandes.

Les fonctions d'inspecteur communal des débits sont confiées à un médecin vétérinaire nommé à cet effet, conformément à l'article 125 de la loi communale. Cet inspecteur peut exercer le droit de visite conféré à l'article précédent aux bourgmestres et à leur délégué ainsi qu'aux agents du Gouvernement.

Sur proposition des conseils communaux intéressés, l'inspecteur communal des débits peut être autorisé par le Gouverneur de la province à exercer ses attributions dans les communes limitrophes.

L'inspecteur communal des débits peut exercer cumulativement les fonctions d'expert des viandes qui lui seraient confiées conformément aux dispositions de l'article 5.

Art. 20.

Sont seuls autorisés en vue de l'abatage des animaux de boucherie, les abattoirs publics et les abattoirs assimilés aux abattoirs publics. L'examen *ante mortem* des animaux sacrifiés dans ces abattoirs est obligatoire.

Tekst gewijzigd door de Commissie.

Art. 7.

In de gemeenten die een tweede keuring inrichten van het vers of bereid slachtvlees, op hun grondgebied binnengebracht, kan de Koning, wat betreft het in het Rijk ingevoerd vlees, en het vlees afkomstig van *in een openbaar slachthuis of in een met het openbaar slachthuis gelijkgesteld privaat slachthuis* geslachte dieren, deze nieuwe keuring onderwerpen aan de voorwaarden welke Hij nodig oordeelt om de handelsvrijheid te vrijwaren.

Art. 17.

Elke gemeente is gehouden het toezicht in te richten op de verkoop van vlees, op de instellingen waar vleeswaren bereid of gefabriceerd worden, evenals op elke instelling dienende tot het bewaren van vlees.

Weggelaten.

Ongewijzigd.

Ongewijzigd.

Ongewijzigd.

Art. 20.

Worden voor het slachten van slachtdieren toegelaten: de openbare slachthuizen, de slachthuizen gelijkgesteld met openbare slachthuizen *en de private slachterijen* in zover die drie categorieën van inrichtingen voldoen aan de inrichtings- en exploitatievoorwaarden die door de Koning worden vastgesteld. Het onderzoek *ante mortem* van de in de slachthuizen geslachte dieren, is verplichtend.

Texte amendé par la Commission.

Art. 7.

Dans les communes qui organisent une seconde expertise des viandes de boucherie fraîches ou préparées, introduites sur leur territoire, le Roi peut, en ce qui concerne les viandes importées dans le royaume et celles provenant d'animaux abattus *dans un abattoir public ou dans un abattoir particulier assimilé à l'abattoir public*, soumettre cette nouvelle expertise aux modalités qu'il juge nécessaires en vue de sauvegarder la liberté du commerce.

Art. 17.

Toute commune est tenue d'organiser l'inspection des débits, des ateliers de préparation ou de fabrication et de tout établissement servant à la détention des viandes.

Supprimé.

Inchangé.

Inchangé.

Inchangé.

Art. 20.

Sont autorisés en vue de l'abatage des animaux de boucherie, les abattoirs publics, les abattoirs assimilés aux abattoirs publics *et les tueries particulières* pour autant que ces trois catégories d'établissements répondent aux conditions d'installation et d'exploitation qui seront fixées par le Roi. L'examen *ante mortem* des animaux sacrifiés dans les abattoirs est obligatoire.

Tekst van het ontwerp neergelegd door de Regering.

Art. 21.

Worden gelijkgesteld met openbare slachthuizen :

a) De exportslachthuizen aangenomen door de Regering;

b) De private slachthuizen opgericht in een gemeente waar geen openbaar slachthuis bestaat op het oogenblik van hun opening en die het bewijs geleverd hebben dat ze aan de inrichtings- en uitbatingsvoorwaarden voldoen voorzien voor de aangenomen exportslachthuizen. In geval van niet-inachtneming van deze voorwaarden is het uitbaten van het slachthuis verboden zodra hiertoe bevel gegeven wordt door de Minister die het toezicht op de vleeskeuring onder zijn bevoegdheid heeft.

In deze twee soorten slachthuizen zijn de vleeskeuring en het toezicht toevertrouwd aan veeartsen door de Koning benoemd, maar waarvan de bezoldiging ten laste van de uitbater gelegd wordt.

Geen enkele slachtverrichting mag er gebeuren bij afwezigheid van de vleeskeurder.

Worden er streng verboden : de toegang van gekeelde of niet gekeelde lijken, alsook de toegang van verongelukte en zieke dieren die de uitwendige tekenen van een acute of chronische ziekte vertonen die zich verradt zonder voorafgaandelijk gezondheidsonderzoek.

Art. 22.

Bij afwijking van artikel 20 wordt de uitbating van private slachterijen in gemeenten waar geen openbaar slachthuis bestaat, geduld onder de volgende voorwaarden :

a) de slachterijen dienen te voldoen aan de inrichtings- en uitbatingsvoorwaarden te bepalen door de Koning;

b) ze mogen uitsluitend dienen voor het slachten van normale slachtdieren; de noodslachtingen worden er streng verboden evenals de toegang van gekeelde dieren;

c) het vlees voortkomende van in slachterijen geslachte dieren mag niet buiten het grondgebied der gemeente vervoerd worden tenzij met bijzondere vergunning van de Inspectiedienst van de Vleeshandel. Het dient rechtstreeks overgebracht naar de beenhouwerijen welke deze slachterijen gemachtigd zijn uitsluitend te bevoorraden;

Texte du projet déposé par le Gouvernement.

Art. 21.

Sont assimilés aux abattoirs publics :

a) Les abattoirs d'exportation agréés par le Gouvernement;

b) Les abattoirs particuliers qui sont établis dans une commune où il n'existe pas d'abattoir public au moment de leur ouverture et qui ont fourni la preuve qu'ils satisfont aux conditions d'installation et de fonctionnement prévues pour les abattoirs d'exportation agréés. En cas d'inobservation de ces conditions, l'exploitation de l'abattoir est interdite dès signification donnée par le Ministre qui a la surveillance de l'expertise des viandes dans ses attributions.

Dans les abattoirs de l'une et l'autre de ces catégories, le service d'expertise et de surveillance y est confié à des médecins vétérinaires nommés par le Roi, mais dont la rémunération est supportée par l'exploitant.

Aucune opération d'abatage n'y sera admise en l'absence de l'expert.

Y sont strictement interdits : l'accès des cadavres jugulés ou non, de même que l'accès des animaux accidentés et des animaux malades qui présentent des symptômes extérieurs d'une affection aiguë ou chronique, décelables sans examen sanitaire préalable.

Art. 22.

Par dérogation à l'article 20, l'exploitation des tueries particulières dans les communes où il n'existe pas d'abattoir public est tolérée aux conditions fixées ci-après :

a) Les tueries devront satisfaire aux conditions d'installation et d'exploitation qui seront fixées par le Roi;

b) Elles devront servir exclusivement à l'abatage des bêtes de boucherie normales; les abatages de nécessité et l'admission des bêtes jugulées y seront strictement interdits;

c) Les viandes provenant des bêtes sacrifiées dans les tueries ne pourront être transportées hors du territoire de la commune, à moins d'autorisation spéciale du Service d'inspection du commerce des viandes, et seront acheminées directement vers les boucheries que ces tueries sont autorisées à desservir de façon exclusive;

Tekst gewijzigd door de Commissie.

Art. 21.

Ongewijzigd.

Ongewijzigd.

b) De reeds opgerichte slachthuizen die het bewijs geleverd hebben dat zij aan de inrichtings- en uitsluitingsvoorwaarden voldoen hebben, voorzien voor de aangenomen exportslachthuizen, evenals de private slachthuizen die, na de aanneming van deze wet, op meer dan 10 km. afstand van een openbaar slachthuis opgericht worden en die aan de bovenvermelde voorwaarden voldoen. In geval van niet inachtname van deze voorwaarden is het uithalen van het slachthuis verboden zodra hiertoe bevel gegeven wordt door de Minister die het toezicht op de vleeskeuring onder zijn bevoegdheid heeft.

In deze twee soorten slachthuizen zijn de vleeskeuring en het toezicht toevertrouwd aan veeartsen door de Koning benoemd, maar wier bezoldiging ten laste van de uithaler gelegd wordt.

Ongewijzigd.

Worden er streng verboden : de toevoer van gekeelde of niet gekeelde lijken, alsook de toevoer van verongelukte en zieke dieren die de uitwendige tekenen van een acute of chronische ziekte vertonen die zich verradt zonder voorafgaandelijk gezondheidsonderzoek.

Art. 22.

De uitsluiting van private slachterijen is aan de volgende voorwaarden onderworpen :

Ongewijzigd.

b) ze mogen uitsluitend dienen voor het slachten van normale slachtdieren; de noodslachtingen worden er streng verboden evenals de toevoer van gekeelde dieren;

c) het vlees voortkomende van in slachterijen geslachte dieren mag niet buiten het grondgebied der gemeente vervoerd worden tenzij met bijzondere vergunning van de Inspectiedienst van de Vleeschhandel. Het dient rechtstreeks overgebracht naar de beenhouwerijen die, overeenkomstig artikel 1, n° 4, door deze slachterijen uitsluitend mogen bevoorraadt worden.

Texte amendé par la Commission.

Art. 21.

Inchangé.

Inchangé.

b) Les abattoirs particuliers déjà établis qui ont fourni la preuve qu'ils ont satisfait aux conditions d'installation et de fonctionnement prévues pour les abattoirs d'exportation agréés, ainsi que les abattoirs particuliers qui, après le vote de la présente loi, s'établissent à plus de dix kilomètres d'un abattoir public et satisfont aux conditions susmentionnées. En cas d'inobservation de ces conditions, l'exploitation de l'abattoir est interdite dès signification donnée par le Ministre qui a la surveillance de l'expertise des viandes dans ses attributions.

Inchangé.

Inchangé.

Inchangé.

Art. 22.

L'exploitation des tueries particulières est subordonnée aux conditions fixées ci-après :

Inchangé.

Inchangé.

c) Les viandes provenant des bêtes sacrifiées dans les tueries ne pourront être transportées hors du territoire de la commune, à moins d'autorisation spéciale du Service d'inspection du commerce des viandes, et seront acheminées directement vers les boucheries que ces tueries sont autorisées à desservir de façon exclusive, conformément à l'article premier, n° 4;

Tekst van het ontwerp neergelegd door de Regering.

d) de private slachterijen mogen geen vleeswarenfabriek bevoorraden waarvan de producten niet uitsluitend in de winkel van de uitbater verkocht worden;

e) vlees afkomstig van dieren geslacht in de slachterijen zal een bijzondere keuringsstempel dragen.

Art. 25.

Rondom de openbare slachthuizen waarvan de inrichting en de uitbating in ieder opzicht als voldoende door de Regering erkend worden, kan de Koning een gebied bepalen waarin de uitbating van private slachterijen zal verboden zijn en waarin voortaan geen particulier slachthuis zal mogen opgericht worden.

Art. 26.

Vlees voortkomend uit openbare slachthuizen welke niet beantwoorden aan de inrichtings- en uitbatingsvoorwaarden als voldoende geacht door de Minister die het toezicht op de vleeskeuring in zijn bevoegdheid heeft, mag na een termijn bepaald bij eensluidend advies van een bijzondere commissie niet buiten de gemeente vervoerd worden. Ze zullen een bijzondere keuringsstempel dragen.

HOOFDSTUK III.

Bijzondere schikkingen betreffende de handel in vis, gevogelte en wild.

Art. 27.

De beschikkingen van Hoofdstuk I der onderhavige wet kunnen, bij koninklijk besluit, gedeeltelijk toepasselijk gemaakt worden op de handel in vis, wild en gevogelte, voor een tijdperk dat twee jaar niet mag overschrijden.

Texte du projet déposé par le Gouvernement.

d) Les tueries particulières ne peuvent alimenter un atelier de préparation dont les produits ne sont pas exclusivement vendus dans le magasin de débit de l'exploitant;

e) Les viandes provenant d'animaux sacrifiés dans les tueries porteront une marque spéciale d'expertise.

Art. 25

Le Roi peut déterminer autour des abattoirs publics dont les installations et le fonctionnement sont reconnus satisfaisants à tous égards par le Gouvernement, une zone dans laquelle l'exploitation des tueries particulières sera interdite et dans laquelle ne pourra s'ouvrir désormais un abattoir.

Art. 26.

Les viandes provenant d'abattoirs publics qui ne satisfont pas aux conditions d'installation et d'exploitation jugées satisfaisantes par le Ministre qui a la surveillance de l'expertise des viandes de boucherie dans ses attributions ne pourront, après un délai qui sera fixé sur avis conforme d'une commission spéciale, être transportées en dehors de la commune. Elles porteront une marque spéciale d'expertise.

CHAPITRE III.

Dispositions spéciales concernant le commerce du poisson, des volailles et du gibier.

Art. 27.

Les dispositions du Chapitre I de la présente loi peuvent, par arrêté royal, être rendues partiellement applicables en ce qui concerne le poisson, les volailles et le gibier, pour un terme qui ne pourra excéder deux ans.

Tekst gewijzigd door de Commissie.

Texte amendé par la Commission.

Ongewijzigd.

Inchangé.

Ongewijzigd.

Inchangé.

Art. 25.

Art. 25

Rondom de openbare slachthuizen waarvan de inrichting en de uitbating in ieder opzicht als voldoende door de Regering erkend worden, kan de Koning een gebied bepalen waarin voortaan geen particulier slachthuis zal mogen opgericht worden.

Le Roi peut déterminer autour des abattoirs publics dont les installations et le fonctionnement sont reconnus satisfaisants à tous égards par le Gouvernement, une zone dans laquelle ne pourra s'ouvrir désormais un abattoir.

Art. 26.

Art. 26.

Ongewijzigd.

Inchangé.

Art. 27.

Art. 27.

Ongewijzigd.

Inchangé.

Tekst van het ontwerp neergelegd door de Regering.

HOOFDSTUK IV.

Strafbepalingen.

Art. 28.

Wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met geldboete van 500 frank tot 5,000 frank of met één der straffen alleen, desnoods onverminderd de toepassing der straffen voorzien in het Wetboek van Strafrecht, inzonderheid op het gebied van vervalsing, hij die de beschikkingen voorzien bij artikelen 2, eerste alinea, 8 en 9 van deze wet overtreden heeft. Bij herhaling, binnen twee jaar na de laatste veroordeling, wordt er steeds gevangenisstraf uitgesproken, tenzij de rechter de ontzettingsmaatregel voorzien in de laatste alinea niet zou toepassen.

De schuldige mag daarenboven overeenkomstig artikel 33 van Wetboek van Strafrecht veroordeeld worden tot de ontzetting.

De rechtbank mag de aanplakking van het vonnis op door haar bepaalde plaatsen en de inlassing er van in zijn geheel of per uittreksel, in door haar aangeduide dagbladen bevelen, zulks op kosten van de veroordeelde. De aanplakking van het vonnis moet bevolen worden indien de veroordeelde uilbater is van een verkoopmagazijn.

De rechtbank mag insgelijks 't zij voor een termijn welke twee jaar niet overschrijdt, 't zij definitief aan de schuldige verbod opleggen een beroep uit te oefenen dat betrekking heeft op de handel, op de bereiding, de fabricatie of de bewaring van vlees. Inbreuk op dit verbod wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden.

Art. 29.

De straffen voorzien bij artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht toepasselijk op diegene die een keuringsstempel heeft nagemaakt of die gebruik gemaakt heeft van een nagemaakte stempel, worden eveneens uitgesproken tegen degene die, niet wettelijk gemachtigd, gebruik gemaakt heeft van een officiële stempel.

Het in bezit hebben van een nagemaakte stempel of het niet gerechtvaardigd bezit van een officiële stempel wordt gestraft met gevangenisstraf van 1 tot 7 dagen en met geldboete van 1 tot 25 frank of met één van die straffen alleen.

In geval van veroordeling, uitgesproken op grond van dit artikel, mag de rechtbank bovendien de beschikkingen voorzien in de laatste twee alinea's van voorgaand artikel, toepassen.

Texte du projet déposé par le Gouvernement.

CHAPITRE IV.

Dispositions pénales.

Art. 28.

Sans préjudice de l'application, s'il y a lieu, des peines prévues par le Code pénal, notamment en matière de falsification, est puni d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de 500 francs à 5,000 francs ou de l'une de ces peines seulement, celui qui a contrevenu aux dispositions prévues aux articles 2, premier alinéa, 8 et 9 de la présente loi. En cas de récidive dans les deux années de la dernière condamnation, une peine d'emprisonnement est toujours prononcée, à moins que le juge ne fasse application de la mesure d'interdiction prévue au dernier alinéa.

Le coupable peut, de plus, être condamné à l'interdiction, conformément à l'article 33 du Code pénal.

Le tribunal peut ordonner que le jugement soit affiché dans les lieux qu'il désignera et inséré, en entier ou par extrait, dans les journaux qu'il indiquera, le tout aux frais du condamné; l'affichage doit être ordonné si le condamné exploite un magasin de débit.

Le tribunal peut, en outre, prononcer, soit pour une durée qui n'excède pas deux ans, soit d'une façon définitive, l'interdiction pour le coupable d'exercer une profession se rapportant au commerce, à la préparation, à la fabrication ou à la conservation des viandes. L'infraction à cette défense est punie d'un emprisonnement de huit jours à trois mois.

Art. 29.

Les peines prévues par l'article 184 du Code pénal, applicables à celui qui a contrefait une marque d'expertisé ou a fait usage d'une marque contrefaite sont également prononcées contre celui qui, non légalement habilité, a fait usage d'une marque officielle.

La détention d'une marque contrefaite ou la possession injustifiée d'une marque officielle sont punies d'un emprisonnement de 1 à 7 jours et d'une amende de 1 à 25 francs ou de l'une de ces peines seulement.

En cas de condamnation prononcée en vertu du présent article, le tribunal peut, en outre, faire application des dispositions prévues par les deux derniers alinéas de l'article précédent.

Tekst gewijzigd door de Commissie.

Texte amendé par la Commission.

Art. 28.

Art. 28.

Ongewijzigd.

Inchangé.

Art. 29.

Art. 29.

Ongewijzigd.

Inchangé.

Tekst van het ontwerp neergelegd door de Regering.

Indien de schuldige een beroep uitoefent of een betrekking heeft die verband houdt met de handel, de bereiding, de fabricatie of bewaring van vlees, dan zal de gevangenisstraf noodzakelijkerwijze moeten uitgesproken worden tenzij de rechter de ontzettingsmaatregel voorzien in de laatste alinea van artikel 28 niet zou toepassen.

Art. 30.

Slachtvlees en dierenlijken verkocht, te koop aangeboden, gesleten, bewaard of vervoerd in strijd met de bepalingen voorzien bij artikelen 2, 8 en 9 van deze wet en met de reglementen genomen ter uitvoering er van, zullen inbeslaggenomen en verbeurd verklaard worden.

Indien het vlees voor de voeding geschikt is, dan wordt het ter beschikking gesteld van de gemeente waar het misdrijf werd gepleegd, met opdracht het over te maken aan de Commissie van Openbare Onderstand naargelang de behoeften van deze instelling; in tegenovergesteld geval zullen de inbeslaggenomen waren vernietigd worden.

Art. 31.

De overtredingen van de andere beschikkingen van deze wet en van de reglementen genomen ter uitvoering er van worden gestraft met geldboete van 1 tot 25 frank en gevangenisstraf van 1 tot 7 dagen of met één van die straffen alleen.

Het bedorven of onbruikbaar verklaard vlees en vleeswaren, in het bezit gevonden van de schuldige, zullen in beslag genomen en verbeurd verklaard worden.

Bij herhaling binnen twee jaar na de laatste veroordeling wegens dezelfde overtreding, mag de straf verdubbeld worden en mag de rechter, indien het één inbreuk betreft op het reglement genomen krachtens artikel 14, de sluiting van de inrichting bevelen.

De sluiting van de inrichting kan uitgesproken worden bij de eerste veroordeling in geval van inbreuk op de beschikkingen der laatste twee alinea's van artikel 21 of op deze van littera b) van artikel 22.

Texte du projet déposé par le Gouvernement.

Si le coupable exerce une profession ou remplit un emploi se rapportant au commerce, à la préparation, à la fabrication ou à la conservation des viandes, la peine d'emprisonnement sera nécessairement prononcée, à moins que le juge ne fasse application de la mesure d'interdiction prévue au dernier alinéa de l'article 28.

Art. 30.

Les viandes de boucherie et les cadavres d'animaux vendus, exposés en vente, défilés, détenus ou transportés en contravention aux dispositions des articles 2, 8 et 9 de la présente loi, et des règlements pris en vue de leur exécution, seront saisis et confisqués.

Si la viande peut servir à un usage alimentaire, elle est mise à la disposition de la commune où le délit a été commis, avec charge de la remettre à la Commission d'Assistance Publique, selon les besoins de celle-ci; dans le cas contraire, les produits saisis seront mis hors d'usage.

Art. 31.

Les infractions aux autres dispositions de la présente loi et des règlements pris en vue de leur exécution sont punies d'une amende de 1 à 25 francs et d'un emprisonnement de 1 à 7 jours ou de l'une de ces peines seulement.

Les viandes et préparations de viandes, corrompues ou déclarées nuisibles, trouvées en la possession du coupable, sont saisies et confisquées.

En cas de récidive dans les deux années de la dernière condamnation pour la même infraction, la peine peut être élevée au double et le juge peut, s'il s'agit d'infraction au règlement pris en vertu de l'article 14, prononcer la fermeture de l'établissement.

La fermeture de l'établissement peut être prononcée dès la première condamnation en cas d'infraction aux dispositions des deux derniers alinéas de l'article 21 ou à celles du littera b) de l'article 22.

Tekst gewijzigd door de Commissie.

Texte amendé par la Commission.

Art. 30.

Art. 30.

Ongewijzigd.

Inchangé.

Art. 31.

Art. 31.

Ongewijzigd.

Inchangé.

Tekst van het ontwerp neergelegd door de Regering.

Art. 32.

Is van rechtswege ongeldig, de verkoop van slachtvlees voorzien van een valse stempel.

Dit vlees zal in beslag genomen en verbeurd verklaard worden omdat het niet aan een regelmatige keuring onderworpen werd.

Afgezien van de straffen voorzien bij artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht en bij artikel 29 hierboven vermeld, zal degene die de kwader trouw in het bezit gevonden wordt van dergelijk vlees, gestraft worden met deze voorzien bij artikel 28 van deze wet.

Art. 33.

Worden gestraft met geldboete van 50 tot 200 frank, desnoods onverminderd de toepassing der straffen bepaald bij artikelen 269 en 174 van het Wetboek van Strafrecht, zij die geweigerd of zich verzet hebben tegen de bezoeken, het uitoefenen van toezicht of het nemen van stalen door de agenten die gemachtigd zijn de overtredingen op de wetten en reglementen betreffende het voorwerp dezer wet, op te sporen en vast te stellen.

Bij herhaling binnen twee jaar na de laatste veroordeling, wegens overtreding voorzien bij de § 1 van dit artikel, mag de rechtbank de geldboete verhogen tot 500 frank en een gevangenisstraf van acht dagen tot twee maanden uitspreken.

Art. 34.

Al de bepalingen van Boek I van het Wetboek van Strafrecht zijn toepasselijk op de misdrijven door deze wet voorzien.

Texte du projet déposé par le Gouvernement.

Art. 32.

Est nulle de plein droit la vente des viandes de boucherie revêtues d'une fausse estampille.

Ces viandes seront saisies et confisquées pour n'avoir pas été soumises à l'expertise régulière.

Indépendamment des peines comminées par l'article 184 du Code pénal et de l'article 29 ci-dessus, le détenteur de mauvaise foi sera puni de celles prévues à l'article 28 de la présente loi.

Art. 33.

Sont punis d'une amende de 50 à 200 francs, sans préjudice, s'il y a lieu, de l'application des peines comminées par les articles 269 à 274 du Code pénal, ceux qui se seront refusés ou opposés aux visites, aux inspections ou à la prise d'échantillons par les agents investis du droit de rechercher et de constater les infractions aux lois et règlements relatifs à l'objet de la présente loi.

En cas de récidive dans les deux ans de la dernière condamnation pour l'infraction prévue par le § 1 du présent article, le Tribunal peut élever l'amende jusqu'à 500 francs et prononcer un emprisonnement de huit jours à deux mois.

Art. 34.

Toutes les dispositions du livre I du Code pénal sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

Tekst gewijzigd door de Commissie.

Texte amendé par la Commission.

Art. 32.

Art. 32.

Ongewijzigd.

Inchangé.

Art. 33.

Art. 33.

Ongewijzigd.

Inchangé.

Art. 34.

Art. 34.

Ongewijzigd.

Inchangé.